

andet end en saadan skarp Adskillelse mellem den udøvende og den dømmende Magt. Men mellem dette Motiv og det Forslag, der foreligger her, er der overhovedet ingen historisk-genetisk, ingen faktisk, ingen reel Forbindelse, der er overhovedet kun en ren og skær formel Forbindelse mellem de to Ting. Det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Finansminister understregede dette Forhold.

Jeg maa derfor fraraade at stemme for dette Ændringsforslag, for det første ud fra den Betragtning, at Henvisningen til Retsplejelovens § 44 i Realiteten slet ikke rammer det Forhold, der her er Tale om, og for det andet, fordi jeg mener, at gennem dette Lovforslag sidestiller man kun Dommerne med andre Embedsmænd; der er ikke Tale om, at man vil skabe en særlig Undtagelsesstilling for Dommere, nej, man vil netop ophæve den Undtagelsesstilling, der for Øjeblikket bestaar, for saa vidt angaar Dommeres Adgang til at beklæde et Ministerembede. Det er overhovedet ikke andet, der er Tale om. Enhver anden Embedsmand kan vende tilbage til sit Embede, der kan være besat ved Konstitution, kun Dommere kan ikke dette ud fra Regelen i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke, og ud fra de Motiver, som altsaa har været bestemmende for denne Lovbestemmelse. Jeg mener, at den højtærede Finansminister har fuldkommen Ret i, at man ved at opretholde denne Bestemmelse i høj Grad vilde lukke for Tilgang af Mænd, der i mange Tilfælde vilde være de bedst egnede til at beklæde de Embeder, der her maatte være Tale om. Skal man nu ændre denne Bestemmelse, hævder altsaa enkelte ærede Medlemmer, at det skal ske paa Retsplejeloven. Jeg kan slet ikke forstaa dette Argument, thi Retsplejeloven indeholder de almindelige Regler vedrørende Retsplejen, og det Forhold, der her er Tale om, er noget, som overhovedet ikke vedrører selve Retsplejeloven. Det forekommer mig derfor at være naturligt at foretage Afvigelsen fra den almindelige Bestemmelse i den særlige Lov, der foreligger her. Det var en noget besynderlig Anvendelse, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde i det foreliggende Tilfælde af Adjektivet „kasuistisk“; jeg synes, at han konstruerede det til et nyt Begreb, der overhovedet ikke passer paa det foreliggende Spørgsmaal.

Til Slut vil jeg kun sige, at en Bestemmelse som den, den højtærede Regering her har foreslaaet ændret, mig bekendt er uden Sidestykke i vore Nabolande Sverige og Norge, og den er i hvert Fald uden Side-

stykke i Tyskland. Det forekommer mig derfor, at alt taler for at følge den højtærede Regerings Forslag, som jo ogsaa har faaet Tilslutning fra det konservative Folkepartis Side i den af Udvalget afgivne Betænkning. Det er fuldstændig rigtigt, at der skal være Systematik i Lovgivningen, men det forekommer mig, at der saa ogsaa maa være Sammenhæng, Logik og Kontinuitet i den, og jeg kan ikke erkende, at noget saadant er Tilfældet for det Ændringsforslags Vedkommende, her foreligger. Jeg skal derfor fraraade Tingets Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af de 3 konservative Medlemmer.

Korsgaard: Jeg kan i mangt og meget give den højtærede Statsminister Ret i de Betragtninger, han fremsatte med Hensyn til, hvad en Minister kan tillade sig at have af Biindtægter. Jeg tror ikke, man ved Lovregler kan hindre uheldige Forhold, men en Del af de Motiver, den højtærede Statsminister angav, kan jeg ikke ganske tiltræde, idet det af den højtærede Statsministers Udtalelser synes at fremgaa, at det var meget svært at faa en Mand til at være Minister, og at man i høj Grad skulde være ham taknemmelig, fordi han paatog sig de Byrder, som dermed fulgte. Jeg har endnu ikke opdaget, at det har været saa særdeles svært, og jeg ønsker ikke, man skal skabe sig af, at man staar paa det ene eller det andet Sted. Dette at være Minister giver visse Behageligheder, en vis Anseelse, en vis Magt, Ting, som jo eftertrages af mange Mennesker; ja, jeg kunde saamænd godt tænke mig den Mulighed, at en og anden vilde staa op og sige, at jeg selv eftertragede dem — det ærede Medlem Hr. Rode har jo ved en Lejlighed været inde derpaa. Hvis man modsagde det, vilde det ikke blive troet, og det er jo i og for sig saare menneskeligt, at man eftertragter disse Ting. Nej, jeg siger som saa, at Ministre faar vi nok, og deres Godhed er i Almindelighed ikke saa overordentlig forskellig. Der var en Gang en klog Minister, J. C. Christensen, som sagde noget om, at Kongemagten er det blivende; jeg tror, at man i denne Forbindelse her har Lov til at sige, at Departementet er i høj Grad det blivende. Selv om Ministernavne skifter, og selv om visse Principper skifter, sker der nu ikke store Verdensrevolutioner i den Anledning. — Jeg vil altsaa gerne have Lov til at pille Pjere, og jeg saa maa sige, af den Betragtning, at det at blive Minister skulde være noget, man i allerhøjeste Grad havde Grund til at takke de paagældende for.